

[Kim Behnke]

blemene beder man særligt sagkyndige, udvalg, kommissioner osv. om at undersøge og vende og dreje, og så skal man have en debat. Det er der ingen grund til. Hvorfor får vi ikke noget handling?

Som sagt har vi fra Fremskridtspartiets side meget grundigt ikke bare analyseret og offentliggjort, hvad vi mener om disse ting, nej, vi har oven i købet beskrevet det, for det er jo ikke kun et dansk problem. Vi i Danmark kom 10 år efter, at man begyndte at privatisere i andre lande, og derfor har de overvejelser også været gjort i andre lande.

Det ville være rart, hvis vi for en gangs skyld kunne gribe til handling frem for evig og altid at klappe hinanden på skulderen og sige: Nu må vi også have en diskussion om det. Diskussionernes tid er forbi, problemerne er der i dag, og derfor skal der handling til.

Den nærmere holdning til forslaget vil jeg overlade til partiets ordfører at redegøre for. Jeg synes bare, der var grund til at gøre opmærksom på, at dette ikke er en ny diskussion. Den blev rejst af Fremskridtspartiet, allerede før problemerne opstod.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det var ikke for at give hr. Kim Behnke anledning til en kort bemærkning, at jeg glemte at markere, at jeg var ordfører, så jeg var kommet ind før fru Lone Dybkjær. Det var en forglemmelse.

Da jeg så på forslaget, hvem af forslagsstillerne der stod først, og da jeg bagefter læste forslaget, faldt tingene meget godt i hak, for så passer det jo. Det er et enkelt, det er et ligetil forslag, det er uden unødvendige omsvøb. Det passer meget godt til forslagsstillerne. Det handler nemlig om principper, og det er ikke så dumt også en gang imellem at diskutere principper herinde og lade de mere tekniske diskussioner foregå i udvalget.

Fremskridtspartiet kan helt tilslutte sig de principper, der ligger i dette forslag. Som hr. Kim Behnke sagde, har vi tidligere gjort rede for, hvad vi mener om det. Når vi nu diskuterer principperne om, at der skal være offentlig indsigt i disse statslige selskaber, kunne man også overveje, om man ikke skulle stille de samme krav til store offentlige fonde som LD og ATP, for dér er det jo samtlige landets lønmodtagere, som er investorer. Det kunne være lige så rimeligt.

Vi deltager gerne i et positivt udvalgsarbejde, og vi finder meget gerne frem til et forslag, så vi får løst disse problemer, som alle har kunnet se ville opstå. Om forslaget er lidt for enkelt, må vi se på i udvalget.

Merethe Due Jensen (KRF):

Jeg vil gerne takke hr. Kai Dige Bach og Det Konservative Folkeparti for dette initiativ. Jeg er helt enig med forslagsstillerne i intentionerne med dette lovforslag. Det er vigtigt, at vi får en lovgivning på dette område, som sikrer, at statslige selskaber bliver omfattet af samme kontrol, som er gældende for andre selskabstyper.

Det er ligeledes vigtigt, at statselskaber får samme agtpågivenhed, som er gældende for lignende private selskaber. Vi må naturligvis, selv om der er tale om skatteyderbetalte investeringer, være lige så interesseret i at øve kontrol med selskaberne, som var det private investorer.

Men jeg vil også fremhæve, at jeg finder det rimeligt, at vi får tid til at vurdere den redegørelse om statslige selskaber, som professor Erik Werlauff netop har færdiggjort, inden vi giver os i kast med en konkret lovgivning. Jeg er overbevist om, at det vil være en god idé at lovgive på dette område, og jeg hæfter mig ved, at industriministeren i sit indlæg lægger op til et konstruktivt samarbejde med forslagsstillerne. Dette samarbejde tilslutter jeg mig gerne.

Kai Dige Bach (KF):

Det er lige til at græde over, og det er ikke, fordi jeg vil stå heroppe og græde, men fordi jeg har fået et dårligt øje, som alle har bemærket. Så jeg kan dårligt se noget.

Men jeg vil i hvert fald gerne sige tak for den pæne modtagelse. Og så er jeg meget stolt af at kunne fremkomme med så forenklet et lovforslag, at det skal i udvalg for at blive gjort indviklet.

Ideen i dette her er sådan set kun, at statsaktieselskaber ikke bør have en mindre restriktiv aktieselskabslovgivning end fondsbørsnoterede aktieselskaber og slet ikke med hensyn til investorernes sikkerhed. Et fondsbørsnoteret selskab kan man lade være med at købe aktier i, men i et statsaktieselskab er vi alle sammen tvungne medejere, og så burde vi have noget mere beskyttelse.